

**ỦY BAN NHÂN DÂN
HUYỆN BÌNH SƠN**

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Số: ~~3743~~ /UBND-TCĐ

Bình Sơn, ngày 30 tháng 11 năm 2021

V/v thông tin, hướng dẫn đơn cho
ông Phan Đình Tiên, thường trú
tại thôn Nhơn Hòa 1,
xã Bình Tân Phú

Kính gửi: Ông Phan Đình Tiên, ở thôn Nhơn Hòa 1,
xã Bình Tân Phú.

UBND huyện Bình Sơn nhận được đơn ghi ngày 07/11/2021 của ông Phan Đình Tiên, thường trú tại thôn Nhơn Hòa 1, xã Bình Tân Phú (*sau đây viết tắt là Ông*). Đơn có nội dung liên quan đến việc giám định thương tật để được hưởng chính sách như thương binh.

Qua xem xét nội dung đơn, Chủ tịch UBND huyện thông tin, hướng dẫn cho Ông như sau:

Theo quy định tại Khoản 1, Điều 6 Thông tư liên tịch số 28/2013/TTLT-BLĐTBXH-BQP ngày 22/10/2013 của liên Bộ Lao động – Thương binh và Xã hội và Bộ Quốc phòng về việc hướng dẫn xác nhận liệt sĩ, thương binh, người hưởng chính sách như thương binh trong chiến tranh không còn giấy tờ; Quyết định số 290/2005/QĐ-TTg ngày 08/11/2005 của Thủ tướng Chính phủ và kết quả giám định thương tật của Hội đồng giám định y khoa tỉnh Quảng Ngãi thì trường hợp của ông Phạm Đình Tiên đã được Sở Lao động - Thương binh và Xã hội xem xét, giải quyết cho Ông nhận trợ cấp một lần tại Quyết định số 2645/QĐ-SLĐTBXH ngày 20/9/2021.

Nếu Ông không đồng ý nhận chế độ trợ cấp một lần và có yêu cầu xem xét lại kết quả giám định thương tật để giải quyết chế độ thương binh đề nghị Ông gửi đơn đến Hội đồng giám định y khoa tỉnh Quảng Ngãi, Sở Lao động – Thương binh và Xã hội tỉnh để được giải quyết theo đúng thẩm quyền.

UBND huyện thông tin, hướng dẫn nội dung nêu trên cho công dân được biết./.

Nơi nhận:

- Như trên;
- CT; PCT (VX) UBND huyện;
- Cơ quan UBKT - Thanh tra huyện;
- Phòng LĐ-TB&XH huyện;
- UBND xã Bình Tân Phú;
- VPH: C, PCVP, CVNC, VX, Website;
- Lưu: VT, TCD.

[Signature]

Phạm Quang Sự

UBND HUYỆN BÌNH SƠN

ĐẾN Số: 515
Ngày: 1.2.11.2021
Chuyên:
Số và ký hiệu HS:

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

ĐƠN KHIẾU NẠI

(N/D về việc giải quyết chế độ chính sách cho người có công giúp đỡ
Cách mạng trong kháng chiến chống Mỹ cứu Nước)

Kính gửi: UBND huyện Bình Sơn.

Tôi tên là: Phan Đình Tiên, sinh năm 1956.

Quê quán: Thôn Nhon Hòa 1, xã Bình Tân Phú, huyện Bình Sơn, tỉnh Quảng Ngãi.

Quê gốc tôi ở xã Bình Tân cũ.

Nay tôi viết đơn này kính gửi đến UBND huyện Bình Sơn.

Để nhờ xem xét giải quyết, cho bản thân tôi, mà nội dung tôi đã nói trên đơn khiếu nại:

Trong kháng chiến chống Mỹ cứu nước, chiến tranh rất là ác liệt, bom rơi đạn nổ, kẻ thù đánh phá liên tục. Sống nhưng chấp nhận, chín phần chết chỉ còn một phần sống mà thôi, vì quá ác liệt. Nhưng bản thân tôi vẫn trụ bám giữ quê hương, một tấc không đi một ly không rời, từ năm 1965 cho đến khi đất nước được giải phóng, hoàn toàn thống nhất năm 1975. Trong kháng chiến chống Mỹ cứu nước, bản thân tôi, có làm nhiều việc giúp đỡ cho Cách mạng.

Đến khi Nước Nhà hòa bình thống nhất, Đảng nhà nước tặng thưởng cho tôi, huy chương kháng chiến hạng nhất, và quyết định 290.

Trong chiến tranh Cách mạng, giao cho tôi đi làm nhiều nhiệm vụ, cho nên nhiều lần tôi gặp định đối mặt với địch, bị địch bắt bỏ tù, chúng nhốt tôi vào tù quận Sơn Tịnh, quận Bình Sơn. Như tháng 3 năm 1969 Mỹ đóng đồn núi Răm xã Bình Tân, đi càn xuống xóm An Tráng, bắt dân đánh đập tra tấn. Đốt hết nhà dân, bắn hàng loạt bò của dân xóm An Tráng chết và bị thương, khoảng 1h chiều là tụi Mỹ nó rút về đồn. Lúc đó bà Phạm Thị Vàng, và bà Phạm Thị Lắng tổ trưởng tổ phó phụ nữ xóm An Tráng, đi đến từng nhà vận động dân cột bò bị

thương đất lên đồn bắt bọn chỉ huy và Mỹ bồi thương tài sản cho dân. Năm đó tôi cũng có tham gia đi đấu tranh và tháng 1 năm 1972 Tết Nguyên Đán, ủy Ban nhân dân xã Bình Tân vận động Nhân dân hai xóm là xóm An Tráng và xóm Bình An lên đồn rừng già xã Bình Tân, đấu tranh với địch. Lúc đó ông Cù Đến trưởng công an xã Bình Tân, gói quả bánh trong cái khăn len, đưa cho tôi xách đi lên đồn, và ông Bảy Tới là Đảng viên hợp pháp làm tổ trưởng dẫn đầu dân đi đấu tranh. Trước lúc đi Ủy ban hướng dẫn cho dân, lên đồn là phải gập cho được đồn trưởng, báo với đồn trưởng ngày tết Nhân dân lên thăm anh em binh sĩ, và nói với đồn trưởng và lính ở trên đồn không được bắn pháo cối xuống xóm làng chết dân, và không được đi hành quân xuống xóm làng, và bỏ hàng ngũ quân đội về nhà sống với gia đình, cha mẹ vợ con. Nếu như ở trong quân đội là chết ngoài chiến trường vợ con không thấy mặt, và rút đồn bỏ đi, dân lên nói lại những điều Ủy ban hướng dẫn đó, đồn trưởng chấp nhận, một tuần lễ sau là rút đồn đi vào Ban đêm, sau này du kích lên chốt giữ.

năm đó tôi có tham gia và tôi bị thương.

Tháng 4 năm 1972 đi đấu tranh không cho xe máy ủi Mỹ nó ủi núi và rừng ở núi Răm xã Bình Tân.

Năm 1971 các đồi núi và các khu rừng rậm ở xã Bình Tân là Mỹ nó ủi hết trở thành đất trống đồi trọc, chỉ còn lại núi Răm thôi, và lúc đó nó rút về căn cứ ở xã Bình Hiệp.

Lúc đó núi Răm là nơi ẩn nấp cho cán bộ bộ đội, du kích, và các đội công tác của các xã Khu Đông, Đông Sơn. Vậy đầu tháng 4 năm 1972 Mỹ nó quay trở lại đem xe máy ủi, bộ binh và xe cơ giới bảo vệ xuống đóng đồn núi Răm và tiếp tục ủi núi. Mỹ nó đem xe xuống ngày trước, sáng hôm sau là dân lên đấu tranh không cho ủi.

Trong chiến tranh, Ủy ban huyện Đông Sơn đóng ở xóm An Tráng. Lúc đó họ ra chỉ thị cho Ủy ban xã Bình Tân, bảo Ủy ban nói với cán bộ thôn Nhơn Hòa vận động dân lên đấu tranh không cho ủi và hồi đó thời chiến không dễ gì vận động dân, và không có dễ dàng gì mà nói đi xóm này xóm nọ mà vận động dân,

lúc đó ông Đỗ Tấn Thanh – bí thư chi Đoàn thôn Nhơn Hòa – phụ trách thanh niên và thiếu nhi các xóm, ông đến từng nhà dân ở xóm An Tráng vận động dân lên chặn xe không cho ủi, vì còn nội cái núi Răm mà Mỹ nó ủi thì không có nơi cho cán bộ, bộ đội ẩn nấp. Lời ông Thanh nói năm đó tôi cũng có tham gia.

Như vậy ba lần tôi đi tham gia đấu tranh, là ba lần tôi bị Mỹ Ngụy nó đàn áp tôi nặng nề, nếu như nó thấy dân kéo lên đấu tranh là nó xả súng xuống nó bắn, súng tiểu liên và cối M79 nó bắn sát dưới chân, lên gần tới đồn là nó tràn ra nó vác bản súng, vác gậy nó đánh, lấy dùi cui, roi điện nó châm nó quất, nó chọi lựu đạn cay chất độc hóa học. Đợt ở núi Răm không cho xe nó ủi núi thì nó bắt nó đánh đã rồi nó đem chôn sống.

Còn đường đi lên đồn lên khu căn cứ quân sự của Mỹ Ngụy là phải đi qua bãi chông, bãi mìn, dưới chân núi là mìn chông của du kích, lên tới đồn là mìn chông của Mỹ Ngụy. Dưới hàng rào dây thép gai của nó là nó treo mìn 3 châu. lựu đạn M26 trái hỏa châu chiếu sáng, còn con đường lên đồn của nó, theo con đường nó đi hành quân chỉ bước lọt chân thôi, đi lên cái đồn của nó, gặp nó đi hành quân nó vướn mìn nó chết nó bỏ lại hiện trường dày dếp nón sắt áo giáp, và máu đỏ đóng vũng vẫn còn, ai thấy cũng sợ. Như năm 1969 cọt bò dắt lên tới đồn Mỹ nó bắn quá lúc đó bò sợ bứt dây nhảy ra khoảng mười bước, vướng trái mìn 3 châu nổ chết tươi con bò liền, lúc đó hoàn cảnh đó ai cũng sợ chứ không ai mà không sợ, nhưng chỉ có lòng căm thù giặc mà hết sợ, và mình nghĩ mình cũng đóng góp được công sức của mình cho Cách mạng, từ đó bản thân quên đi nguy hiểm sợ hãi

Năm 1971 đem thư vào vùng địch cho vợ cán bộ, bảo vợ cán bộ về không được ở trong vùng địch.

Năm 1965 xã Bình Tân dân số 3.500 khẩu, chiến tranh ác liệt, nhảy hết đến năm 1971 còn 400 khẩu, lúc đó ở địa phương có ông cán bộ, ngành vũ trang trong an ninh huyện Đông Sơn, vợ ông đem con vào vùng địch gửi sơ tán nếu như để ở đây là chết do chiến tranh quá ác liệt bà chưa về, lúc đó hợp đơn vị kiểm điểm ông liên tục bảo tìm mọi cách bảo vợ về, vợ cán bộ mà nhảy vô vùng địch thì dân

họ đi hết lúc đó Cách mạng ở với ai. Trong lá thư ông viết như vậy và bảo tôi đem vô cho bà và dẫn bà về, lúc trên đường về địch nó phát hiện được nó bắt nó đánh bà, bà khai cho tôi vậy là nó bắt tôi đưa về chi khu Sơn Tịnh và sau chuyển ra quận Bình Sơn. Chúng nói tôi làm liên lạc cho Cách mạng còn nội dung thư thì chúng biết rồi, vậy nó tra điện và đổ nước vôi tôi. Và còn nhiều lần tôi đi làm nhiệm vụ bị địch bắt đánh đập nữa mà tôi không thể kể hết.

Trên đây là một số công lao thành tích của tôi mà trong Kháng chiến tôi đã phục vụ giúp đỡ Cách mạng.

Nhưng nay Đất nước hòa bình thống nhất đã lâu nhưng bản thân tôi vẫn chưa được hưởng chế độ đãi ngộ cho người có công giúp đỡ Cách mạng.

Vào năm 2005 chính phủ có ban hành chính sách theo nghị định 54 của Thủ tướng chính phủ để giải quyết chế độ cho người có công giúp đỡ Cách mạng, năm đó xóm An Tráng, có lập danh sách một số đối tượng gửi lên cho Chi bộ thôn Nhơn Hòa, đề đề nghị Chi bộ xét cho hưởng chính sách thương binh và trong danh sách đó có tên tôi. Đến khi họp xét thì Chi bộ nói các đối tượng này trong chiến tranh còn nhỏ, không xét.

Năm 2014 xã đồng ý cho tôi làm để tôi hưởng chế độ thương binh thì năm đó tôi gửi hồ sơ đến Ủy ban xã, xã nhận hồ sơ và để mãi đến năm 2019 mới xét hồ sơ của tôi gửi về phòng lao động thương binh xã hội huyện Bình Sơn, và phòng bảo hồ sơ tôi sai, trả đi, trả về khoảng 30 lần sửa sai, nếu như một lần sai một lần sửa mà khai đi khai lại, là cực cho ủy ban và các ban ngành đoàn thể của ủy ban, và bản thân tôi rất là phiền hà.

Còn trong chiến tranh thì bom rơi đạn nổ sống chết một bên, ra đi là chấp nhận, chết, bị thương, tù đày. Nhưng Cách mạng giao nhiệm vụ cho tôi là tôi đi ngay, vận động tôi đi làm nhiệm vụ là tôi đi liền. Hồi đó không riêng gì bản thân tôi, mà người dân lúc đó Cách mạng nói là họ đi ngay chứ không chần chừ do dự, không hẹn nay hẹn mai, vì lòng họ quá căm thù giặc, và họ thấy họ làm nô lệ cho kẻ thù. Và mong muốn đất nước nhanh hòa bình, do vậy Cách mạng vận động là họ không hứa nay hứa mai.

Vào khoảng tháng 3 năm 2021, phòng lao động thương binh xã huyện Bình Sơn, nhận hồ sơ thương binh của tôi, trong hồ sơ tôi khai trường hợp bị thương là tôi đi đấu tranh chính trị tôi bị thương vào tháng 1 năm 1972 và tôi đi dân công hỏa tuyến bị thương tháng 8 năm 1974, vậy phòng lao động thương binh xã huyện Bình Sơn, gọi tôi lên giải thích cho tôi ba lý do là tôi bị thương tháng 1 năm 1972 là có cơ sở giấy tờ chứng minh hợp lệ để giám định vết thương là giấy quyết định 290 còn đi dân công hỏa tuyến bị thương tháng 8 năm 1974 thì không được giám định, lý do là tôi không có bằng dân công hỏa tuyến nên không hợp lệ.

Việc thứ ba là theo công văn chỉ thị bây giờ là có trực tiếp cầm súng chiến đấu với địch thì trường hợp bị thương đó mới được công nhận thương binh. Vậy phòng thương binh huyện giải thích ba điều đó tôi hiểu và điều chỉnh lại hồ sơ, còn đi dân công hỏa tuyến không được tính giám định vết thương tôi cũng hoàn toàn thống nhất.

Khoảng tháng 5 năm 2021, phòng thương binh huyện, báo cho tôi đến trung tâm y tế huyện Bình Sơn, để khám vết thương có cơ sở gửi vào tỉnh, đúng lịch hẹn tôi đến trung tâm, thì ở hội trường có hội đồng giám định y tế, và hai nhân viên cán bộ phòng thương binh huyện, vậy bác sĩ kiểm tra vết thương cho tôi và ghi vào văn bản. Lúc đó, cán bộ phòng thương binh trao đổi với bác sĩ là trường hợp bị thương của ông Tiên trong hồ sơ thương binh khai bị thương hai lần nhưng có đủ cơ sở giám định chỉ được một lần là tháng 1 năm 1972, còn bị thương tháng 8 năm 1974 thì không được giám định vì không có giấy tờ hợp lệ. Lúc đó bác sĩ trả lời lại với cán bộ phòng thương binh: nếu như bị thương lần thứ hai không được tính thì tỉ lệ thương tật không được 20%. Vậy nhưng họ vẫn khám và đưa vô biên bản, lúc đó y tế huyện và cán bộ phòng thương binh họ bảo tôi là: giờ bọn cháu góp ý với chú, chứ bọn cháu không có quyền quyết định được, chú về sáng ngày mai chú đến Ủy ban xã, chú xin xã là nói lại trường hợp bị thương như vậy nếu như giám định một lần thì không đủ tỉ lệ thương tật để hưởng trợ cấp hằng tháng. Vậy xin khai lại hồ sơ mới là chỗ bị thương lần thứ hai đem nhập vào chỗ bị thương lần một. Để có cơ sở giám định thì tỉ lệ thương tật nó mới cao.

Vậy trên tinh thần đó tôi trao đổi lại nhưng xã không chịu và họ báo với phòng thương binh huyện là giữ nguyên hồ sơ cũ của tôi.

Như vậy phòng thương binh huyện lo làm thủ tục, bổ sung hồ sơ của tôi rồi gửi về Sở lao động thương binh xã hội tỉnh Quảng Ngãi.

Khoảng tháng 6 năm 2021, Sở lao động thương binh xã hội tỉnh gửi hồ sơ tôi về xã bảo xã nói với tôi khai lại hồ sơ là chỉ khai bị thương một lần thôi, còn bị thương lần hai không có khai, thì giờ hướng dẫn sao thì tôi nghe vậy chứ tôi người dân thấp cổ bé họng tôi biết nói sao.

Vậy tôi khai lại hồ sơ rồi xã gửi về sở thương binh tỉnh Quảng Ngãi cho tôi. Sở xét đồng ý công nhận thương binh cho tôi đến ngày 27 tháng 7 năm 2021 hội đồng giám định y khoa tỉnh Quảng Ngãi, báo cho tôi là đúng ngày, tháng, năm đó đến Hội đồng để giám định thương binh, đúng lịch hẹn tôi đến Hội đồng lo làm các thủ tục và giám định cho tôi.

Và ngày 18 tháng 8 năm 2021, Hội đồng giám định y khoa tỉnh báo cho tôi lên nghe kết quả tỉ lệ thương tật, đúng lịch hẹn tôi đến. Hội đồng báo cho tôi là tỉ lệ thương tật của tôi được 18%. Vậy lúc đó tôi nói với Hội đồng nếu như 18% thì tôi không nhận, tôi làm đơn tôi khiếu nại lên cấp trên.

Sau này sở thương binh, chuyển quyết định của tôi về phòng lao động thương binh xã hội huyện Bình Sơn.

Vào ngày 20 tháng 10 năm 2021, phòng thương binh huyện Bình Sơn báo cho tôi đến nhận tiền thương binh, lúc tôi đến phòng thương binh huyện Bình Sơn cán bộ phụ trách nói với tôi: chú chỉ hưởng được tiền xương máu một lần thôi, lúc đó tôi trả lời tôi không nhận và tôi báo với họ tôi sẽ khiếu nại lên cấp trên.

Trên đây là những nội dung tình tiết, mà bản thân tôi đã nêu trong đơn khiếu nại. Trong quá trình diễn biến hồ sơ thương binh của tôi. Vậy bản thân tôi mong UBND huyện Bình Sơn xem xét và giải quyết cho tôi. Tôi xin chân thành cảm ơn.

I. Về phần yêu cầu của bản thân

- Mong UBND huyện xem xét trong kháng chiến tôi có đi đấu tranh ba lần Đó là vào tháng 3 năm 1969, tháng 1 năm 1972 và tháng 4 năm 1972.

Đều là vô đồn, vô khu căn cứ quân sự của địch nơi đó là cơ quan tối mật của nó, được sự đồng ý của nó mới vô, nếu không được sự đồng ý của nó mà vô thì nó có quyền bắn chết.

Như vậy ba lần đó tôi bị nó đàn áp nặng, súng thì bắn sát dưới chân, chúng nó vác bản súng vác gậy đánh tôi, dùi cui roi điện châm quất, chọi lựu đạn cay chất độc hóa học và bắt chôn sống, bỏ tù, tra điện. Trên đường đi lên đồn thì dưới chân là chông mìn. Vậy bản thân tôi phải đối mặt với toàn là chuyện nguy hiểm.

Giờ tôi đau đớn về thể xác tổn thương tinh thần.

Nay tôi yêu cầu với UBND huyện Bình Sơn:

1. Là phần chúng đánh tôi phải tính tỉ lệ thương tật cho tôi.
2. Tôi bị nó châm dùi cui, roi điện, lựu đạn cay tra điện, đổ nước vôi, chôn sống những thứ đó là chất độc hóa học ngấm vào người mang bệnh, phải tính vào tỉ lệ thương tật cho tôi.
3. Phần tổn thương tinh thần phải tính vào tỉ lệ thương tật cho tôi.
4. Bồi thường chi trả từ năm 1975 đến thời điểm hiện nay đã 46 năm và phải có thời hạn giải quyết dứt điểm không để việc khiếu nại của tôi kéo dài.

Và ông bà ta nói, nói có sách mách có chứng, thì giờ có sách vở đó, có chủ trương đường lối, có nghị quyết của Đảng đó, vậy Đảng lãnh đạo dân trong Kháng chiến chống Pháp đấu tranh biểu tình thì Pháp nó đàn áp như thế nào ?

Trong thời chống Mỹ Diệm, nhân dân ta đấu tranh biểu tình thì nó đàn áp như thế nào, thì nhờ cấp trên xem mà giải quyết cho tôi.

Một điều mới đây, Đất nước Myanmar, quân đội lật đổ chính quyền tháng 2 năm 2021

Vậy nhân dân Myanmar đứng lên đấu tranh biểu tình, chống lại quân đội, bị quân đội Myanmar đàn áp đẫm máu, trong tháng 2 và tháng 3 năm 2021 gần 1000 người dân Myanmar phải chết để đòi lại tự do dân chủ. Như vậy thì hỏi tôi đi đấu tranh với Mỹ Ngụy cũng vậy thôi,

Vậy nay bản thân tôi nhờ UBND huyện Bình Sơn xem xét và giải quyết cho tôi.

Lời cuối cùng tôi xin chân thành cảm ơn .

Bình Tân Phú, ngày...7...tháng...11...năm 2021

Người làm đơn

Phạm Đình Tiệp

~~Phạm Đình Tiệp~~